

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

delse med regeringsskiftet et nyt ministerium for forureningsbekæmpelse. Oprettelsen af dette ministerium må ses som et resultat af den udvikling, som kort er berørt i det foregående. Også i Danmark havde forureningsbekæmpelsen hidtil i organisatorisk henseende været henlagt til en række forskellige indbyrdes uafhængige myndigheder. Eksempelvis kan det således anføres, at spørgsmålet om bekæmpelsen af vandforureningen berørte i hvert fald fire ministeriers forretningsområder.

Grundvandsforureningen henhørte under indenrigsministeriet. Forureningen af vore vandløb og visse områder af det kystnære søterritorium under landbrugsministeriet og fiskeriministeriet, medens spørgsmål om bl. a. olieforurening af havområder henhørte under handelsministeriet. Baggrunden for denne kompetencefordeling må søges i overvejende historiske årsager. Spørgsmål vedrørende beskyttelsen af vort grundvand har fra gammel tid haft nøje sammenhæng med de almindelige sundhedsmæssige og hygiejniske spørgsmål, der henhørte under indenrigsministeriet. Det har ligeledes i et landbrugsland været naturligt, at administrationen af vandløbene, det vil oprindeligt navnlig sige spørgsmål om afledning af spildevand, spørgsmål om afvanding og spørgsmål om dræning, henhørte under det ministerium, der iøvrigt beskæftigede sig med landbrugs-spørgsmål, nemlig landbrugsministeriet. Efterhånden som opmærksomheden blev henledt på de forureningsproblemer, der også er knyttet til anvendelsen af vore vandløb, blev disse opgaver i fortsættelse heraf ligeledes henlagt under landbrugsministeriet. Tilsvarende var det naturligt at lade forureningsproblemer af betydning for fiskeriinteresser henhøre under fiskeriministeriet. For så vidt angår spørgsmål om forurening af havet, navnlig med olie, som har snæver forbindelse med skibsfarten, herunder navnlig overgangen til anvendelse af stadig større tankskibe, har det været ligeså naturligt at henlægge administrationen af disse problemer til søfartens ministerium, nemlig handelsministeriet.

Medens en sådan differentieret opdeling inden for forureningsbekæmpelsesområdet måske tidligere har kunnet fungere hensigtsmæssigt, har de seneste års hurtige udvikling inden for industrien, energi- og varmeproduktionen, trafikken m. v. samt forøgelsen af de bymæssige bebyggelser medført, at de hygiejniske og forureningsmæssige problemer er vokset til et sådant omfang, at den traditionelle organisationsform i administrativ henseende ikke kunne anses for tilstrækkelig. Det måtte erkendes, at denne organisationsform havde vanskeliggjort en effektiv og koncentreret indsats og skabt vanskeligheder for en hensigtsmæssig koordinering på området.

Ved oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse har man tilvejebragt mulighederne for en administrativ nyordning, der skulle kunne imødegå i hvert fald de væsentligste af de hidtil konstaterede mangler inden for forureningsbekæmpelsen. Ganske vist var det ikke muligt at samle alle de materielle emner, som har forbindelse med forureningen, under én minister, idet de fleste funktioner i samfundet i dag på den ene eller den anden måde har relationer til forureningen. Ved oprettelsen af ministeriet har man imidlertid lagt en sådan afgrænsning og udvælgelse af sager til grund, at det kan fastslås, at man under ministeriet nu har henlagt en lang række af de væsentligste ressortområder med relation til forureningsbekæmpelsen.

Til ministeriet er henlagt følgende sagerområder:

Sager vedrørende bekæmpelse af luftforurening, jordforurening og støj, beskyttelse af levnedsmidler, beskyttelse og anvendelse af grundvand og det ferske overfladevand, herunder tilledning af drænvand og spildevand, beskyttelse af saltvandsområdet samt behandling af faste affaldsstoffer, slam samt olie- og kemikalieaffald.

Fra indenrigsministeriet er overført sager vedrørende sundhedskommissionerne, omgivelseshygiejne, vandforsyning, grundvandsforurening, levnedsmidler, radioaktive stoffer og gifte samt hygiejnisk beredskab.

Fra landbrugsministeriet er overført sager vedrørende vandafledning samt sager vedrørende kemikaliekontrollen og giftstoffer.

Fra fiskeriministeriet er overført sager vedrørende beskyttelse af ferske og salte vande.

Fra handelsministeriet sager vedrørende bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af vore havområder.

Selv om der således herved er tilvejebragt en koncentration af væsentlige sagerområder inden for forureningsbekæmpelsen, vil der dog fortsat eksistere et behov for koordinering og samarbejde med andre centrale myndigheder, der arbejder med tilgrænsende emner, specielt for så vidt angår den fysiske planlægning og naturfredningen.

Som et resultat af de overvejelser, der iværksattes efter oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse angående den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af den fremtidige administrative struktur inden for ministeriets område, er der nu fra 1. april 1972 oprettet en miljøstyrelse. Det er tanken, at miljøstyrelsen fremtidig skal forestå den løbende administration af forureningsbekæmpelsen, foreløbig inden for de i bekendtgørelse af 27. marts 1972 nærmere angivne områder. Miljøstyrelsen skal